

на пр. *Ptolomeus* пише ся *Tolomeo*, на мѣсто *Psalmus salmo*.

6) Съгласны *b*, *c*, *g* прѣдъ слокове *io*, *ia* удвоявать ся, на пр. *dubbio* сѣмнѣніе, *peggio* по-злѣ.

7) За употрѣбленіе-то на начяльны-ты буквы, за дѣлѣніе-то имъ на слокове и за бѣлѣжки членораздѣлительны служатъ сѣщы-ты правила, кои-то употрѣблявать вси образовани языци.

За удареніе на слога.

(Dell' accento.)

8. — Тая бѣлѣжка (') въ Италианскый языкъ има двойнѣхъ службѣхъ, нежъ употрѣблявать когато дирній слогъ трѣба да ся провлѣче, на пр. *bontà* добрина *virtù* добродѣтель, *il re* краля и пр. или съ нежъ да ся различи една рѣчь съ едно значеніе отъ другѣхъ съ друго значеніе, на пр. *è* (е) *là* (тамъ); *nè* (не) и пр. тука *è* съ бѣлѣжкѣхъ (') е глаголъ (е), а кога е безъ бѣлѣжкѣхъ то е съжъзъ и ще рѣче *и*.

За А п о с т р о ф ѣ.

(Dell' apostrofo.)

9. — Тая бѣлѣжка (') показва изврѣяніе-то на нѣкоіхъ гласнѣхъ буквѣхъ и ся поставя тогава, когато слѣдъ члена или слѣдъ прѣдлози-ты рѣчь-та ся начина съ гласнѣхъ буквѣхъ, на пр. *l'amore* любовь (на мѣсто *lo amore*), *s'io possa* ако бы могълъ (на мѣ-